

متن پرسش

سلام و درود خدمت استاد گرامی: بیایم تصور کنیم که به علت نارضایتی از وضع موجود در انتخابات پیش رو شرکت نکرده ایم و نامزد انتخاباتی که در مناظره های امروز بدون ارائه راه حل و برنامه مشخصی، صرفاً با انتقاد و اتهام و سیاه نمایی وضع موجود و نادیده گرفتن دستاوردها و جایگاه ایران به عنوان یک کشور عزتمند در جهان، توانسته است با عوام فریبی تعداد زیادی از آراء مردم ناراضی را جلب کند رئیس جمهور شده. تصور کنیم اکنون چهارسال از ریاست جمهوری او گذشته و به علت رویکرد نئولیبرالی که نه دغدغه قشر محروم و متوسط را دارد و نه استقلال و عزت کشور برایش موضوعیت دارد، فاصله غنی و فقیر هر چه بیشتر شده، تورم اقتصاد گره خورده به دلار و برجام سر به فلک کشیده و بار دیگر کشورمان جولانگاه سلطان های سکه و دلار و اختلاس گران کلان شده، شرکت های ورشکسته ی که در دوره شهید رئیسی احیاء شدند بار دیگر ورشکسته شده و کارگران آنها بیکار و معترض ناچار در خیابان ها شعار سر می دهند و احقاق حق خود را فریاد می زنند. دشمن خبیث هم که در موقع انتخابات، در رسانه های خود نامزد انقلابی را در اذهان عمومی تخریب می کرد، اکنون به هدف خود رسیده و با پوشش هر چه بیشتر رسانه ای این نابسامانی ها از نزدیک شدن به هدف خود که آشوب و براندازی نظام است از شادی در پوست خود نمی گنجد. بیایید تصور کنیم که چهارسال از روی کار آمدن نامزد غربگرا و طرفدار سازش با استکبار می گذرد و به جای همدلی و همسویی و هم افزایی که بین دولت و نیروهای مسلح و دستگاه دیپلماسی در زمان شهید رئیسی ایجاد شد و به کشورمان در برابر تعرض و تجاوز دشمن اقتدار بخشید، ما اکنون بار دیگر شاهد فاصله گرفتن و اگرایی این نهادها از یکدیگر هستیم و دشمن فرصت طلب خشنود از این وضعیت مناسب برای ضربه زدن هر چه بیشتر به ایران عزیز. ولی هموطن مژده که هنوز این اتفاقات بد نیوفتاده و محقق شدن این تصورات شوم به حقیقت در گرو رأی و انتخاب درست من و توست در جمعه آینده. رأی دادن نه به معنای رضایت از وضع موجود که به معنای قرار گرفتن و پیش رفتن در مسیر درست و نه عقبگرد. رأی دادن به راهی که انقلاب اسلامی چهل و پنج سال پیش در برابر ظلمات غرب فرو رفته کنونی در ظلم غزه گشود و ادامه آن راه شهید چمران ها و شهید سلیمانی ها و شهید رئیسی بودند که راهشان به بودن ما در این تاریخ معنا می بخشد و این را بدانیم که سرانجام کنار آمدن و سازش با استکبار با الاجبار می رسد به حمایت از غرب در نسل کشی از جنس نسل کشی در غزه و به بی معنایی و پوچی که غرب هم اکنون با این صحنه جداکننده حق از باطل با آن روبروست. پس این سؤال را هم اکنون و قبل از رأی دادن باید از خود بپرسیم که با توهم حل مشکلات اقتصادیمان از طریق رفتن زیر

سلطه استکبار، آیا حاضریم سرانجام کشور عزت مندمان این بشود که چشم بر ظلم ظالمان بسته و حامی مستکبران و ظالمان کودک کش غزه و غزه های فردا باشیم یا نه! و اگر خدای ناکرده تبدیل به این چنین مردمی شدیم دیگر می توانیم به معنای واقعی دینداری کنیم و لاف عشق به امام حسین بزنیم؟! با عرض معذرت به خاطر طولانی شدن مطلب.

متن پاسخ

اسمه تعالی: سلام علیکم: همچنانکه عرض شد اولاً: عنایت داشته باشید که انقلاب اسلامی، آغاز تاریخی است با آینده ای بسی روشن و روشن تر که در متن «ریاست جمهوری و نظر به کدام آینده» <https://eitaa.com/matalebevijeh/17012> مطالبی در این رابطه عرض شده است. ثانیاً: عنایت داشته باشید که هر تاریخی در آغاز خود تنگناهایی از جنس گذشته دارد که بعضاً سر بر می آورد. امری که امروز در جریانهای لیبرال که آقای پزشکیان را جلو انداخته ملاحظه می کنید. ولی بخواهند یا نخواهند تاریخ آنها گذشته است و اساساً این افراد، درک تاریخی ندارند. مهم آن است که مانند رهبر بصیر انقلاب با صبر تاریخی خود، آری! با صبر تاریخی خود، امروز و فردای مان را به زندگی تبدیل کنیم به جای آنکه گرفتار توهمتن منورالفکران دیروز و امروز باشیم. موفق باشید